

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Pentru zilele de astăzi

Invățăminte despre așa numitele probleme sociale sau frământări ale vremii

De GAVRIL TODICA

A doua învățătură din decalogul lui *Palau* sună așa: „*Dacă nu știi esența marilor probleme sociale, ce agită pe contemporanii tăi, persi timpul*“.

Voiu tâlcui învățătura asta pe ici pe colo chiar și cu ajutorul poezilor, cari în versuri frumoase au știut prinde problemele sociale ale timpurilor noastre.

Problemele sociale mai însemnate ale zilelor noastre sunt: **naționalismul, antisemitismul, socialismul, comunismul, mișcarea religioasă, democrația.**

Nu e potrivit a ne ocupa de nevoile altora, numai intrucât voim sau am vrea să învățăm ceva din pășaniile lor. Din capul locului e bine să ne vedem de nevoile de acasă. Astfel: socialismul, comunismul, mișcările religioase, fiind mai mult probleme străine, le lăsăm în grija străinilor. Bunăoară, mișcarea religioasă se poate deslega la noi foarte simplu: să trăim după poruncile legii creștinești. Tot așa și socialismul se poate deslega la noi foarte simplu: „Roagă-te și lucră!“ Dacă cineva trage pe nedrept plata dela lucrători, va trebui el oarecând să dea samă înaintea judecătorului celui drept. Cu cât mai târziu, cu atât mai rău pentru el. Eu încă nu am auzit de domni lacomi, cari să nu se fi păcălit amar. Și nu am auzit de sgârcești, cari să nu se fi ars cu sgârcești lor. În schimb, am auzit de milionari, cari au murit de foame, fiindcă li-s'a stricat stomacul și nu mai puteau mistui bucatele. Și cred, că cetitorii încă cunosc destui bocotani, cari trebuie să alerge tot la doftori și operații, trăind mai mult cu leacuri decât cu mâncări omenesti. Toate nedreptățile, lacomiile, sgârceștile se răsbună prin ceva nevăzut.

Socialismul adevărat ar trebui să-l facă statul. Datorința statului ar fi, între altele, să reguleze munca, asigurând existența muncitorului. Să nu opăcească întreprinderile și câștigul cinstit al întreprinderilor, dar nici să lase, ca lucrătorul să trăiască mai rău decât o vită de jug, fie din vina lui (pentru cazul că ar fi bețiv, desmățat, ticălos), fie din lacomia întreprinzătorului.

De comunism nici nu vorbim, ci-l lăsăm în grija bolșevicilor, să vedem cum vor putea ferici Rusia cu el.

Pentru stările noastre românești rămân de însemnătate numai naționalismul, antisemitismul și democrația.

Naționalismul înseamnă a ținea la națiunea ta, în care te-ai născut. E o rânduială lăsată de Dumnezeu să fie mai multe națiuni, mai multe popoare, deosebite unele de altele prin limbă, datini și obiceiuri. Schinteia dumnezească, sufletul, e același în toate. Numai trupul, înfățișarea, masca, e alta și alta.

Ar fi ceva nefiresc, ca oile să se răsvrătească între ele și să se alieze cu boii, câinii cu lupii etc; ori cum se zice în poveste:

Pe când lupii la noi
erau păstori de oi
iau urșii din cimpoi
mănu cirezi de boi.

Tot așa de nefiresc ar fi ca un popor să se urască pe sine, să se nimească, și să se alieze cu altul. *Fiecare e dator să țină la ai săi, dar să nu facă rău nici altora, ci să trăiască după porunca: ce ție nu-ți place, altuia să nu faci!*

Adevărul acesta așa de simplu și de lămurit, încât nu mai are trebuință de nici o dovedire mai departe.

Din cauza aceasta nu putem aproba **antisemitismul**, adevărat mișcarea pornită contra Evreilor, în felul cum o înțelege și o face mai ales tinerimea universitară, nu numai dela noi, ci și din alte țări. Mișcarea ar fi pornită, chipurile, contra **parasitismului** iudaic, contra năravului multor Evrei de a nu lucra, ci de a trăi din truda altora, sugând așa zicând sângele din ei, ca ploșnița. Există Evrei de aceștia și ar fi destul să amintim puvoii de „Cazari“ năvăliți pe timpul stăpânirii austro-ungare, din Polonia, din Galiția, mai ales în părțile maramurășene și rutene. Potop de lăcuste, nu altceva! „Isprăvile“ lor și agonia bieților Ruteni o descriau cu desperare și scriitorii maghiari ca vestitul *Bartha Miklos*. Năvălirea acestor „Cazari“, strecurarea lor în țările noastre, ar trebui se o împiedece guvernele

noastre, nu numai în interesul Românilor, ci și în interesul celorlalți Evrei, băștinași, dintre cari cei mai mulți lucră, se trudesesc din greu, cu mintea și speculația, mai ales în negoț și întreprinderi. Pe unii ca aceștia nu-i putem opri **cu ciomagul**. Nu ne putem răsbuna asupra lor cu lopata, ci numai cu judecata. Dacă nu ne place de ei: atunci, mă rog, **să nu călcăm în prăvăliile lor, să nu ne îmbulsim în crișmele lor!** Să le dăm pace, să trăiască ei de ei. Să nu facem ca mulți antisemiți de ai noștri, cari astăzi sparg ferestrele la boltele și sinagogele jidovești, iar mâne să duc în boltele lor, de fac cumpărături, ori se îmbulzesc în restaurantele și cafenelele lor.!

Ce fel de antisemitism e asta?

Nu e oare osânda cea mai aspră, ce ne-o dăm nouă înșine, ca Români și creștini?

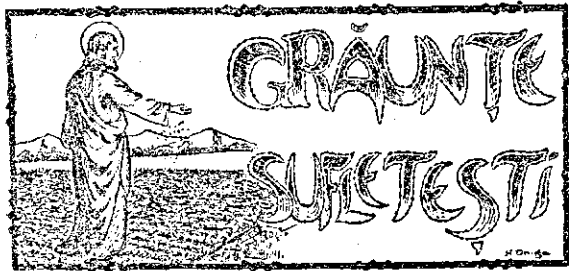
S'a mai spus și trebuie să spunem zilnic tinerilor noștri, că adevăratul lor antisemitism e să-și vadă de lucru. Să învețe, să facă ispravă bună la școală, să se aleagă din ei doctori buni, ingineri iscusiți, agronomi învățați; să îmbrățișeze meseriile și negoțul, ca să ne putem întregi toată viața economică (fiindcă numai cu plugăritul nu putem trăi nici chiar într-o casă de plugări, decum în țara întreagă). Când ne vom înțelege și împlini chemarea cu cinste și omenie, atunci nu trebuie să ne fie frică nici de neamuri străine, nici de jidovi. Oei cinstiți pot lucra alături de noi. Cei sugători, și ploșnițele, vor peri din mijlocul nostru. În casa ținută în curățenie nu se incuibă ploșnițele, nici alte jivine.

Iată dar, că antisemitismul nostru trebuie să fie filoromânism. (iubirea de Români), adevărat grija și creșterea bună a neamului nostru.

Din nepăsare azi să ne trezim și nu vom fi prădați de nici o liftă — am putea cânta, cu tot dreptul, schimbând un vers din cunoscutul „Imn studentesc“.

Ni-se potrivesc foarte bine, chiar și în zilele noastre, cuvintele poetului V. Alexandri, din *Deșteptarea României*:

Iată lumea se deșteaptă,
Din adâncă-i letargie.
Ea pășește cu pas mare
Cătră-un țel de mult dorit.
Ahl treziți-vă ca dânsa
Frații mei din Românie!
Sculăți toți cu bărbăție:
Ziua vieții a sosit!

Din viața vechilor creștini

Catacombele

— Locuri subpământene de înmormântare, de adunare și de scăpare în Roma veche. —

Am arătat mai în toamnă, cum era Roma veche. În numerii trecuți am descris și partea de oraș în care locuiau vechii creștini, ba v'am condus și în trei case creștinești: într'a unui muncitor, într'a unei doamne mari și bogate, și într'a unui meseriaș. Pentruca să cunoaștem însă bine viața vechilor creștini, nu putem să nu intrăm în așa numitele catacombe, unde și-au trăit traiul strămoșii noștri în cele trei veacuri dintâi, și din cari putem cunoaște mai bine viața vechilor creștini.

Dar ce sunt catacombele acestea? Cimitirele vechilor creștini. La început și creștinii se înmormântau, asemenea păgânilor, afară de oraș, dealungul șoselelor naționale. Dară mormintele lor nu erau asemenea alor noastre, ci se făceau așa, că se săpa un șanț larg cam de un metru și afund cam de 2—3 metri. Șanțul era oblu. De amândouă laturile șanțului se scobeau apoi găuri cam de doi metri de afunde și de 50—60 cm. de largi, cât să încapă în ele câte un mort. Morții și-i îngropau, unii în sicrie de piatră, cei mai mulți însă numai în vâlviș în pânză, iar la gura gropii așezau câte o piatră de marmoră patru-unghiulară (□), pe care scrieau numele mortului. Cei mai săraci, așezau pe mormânt numai cărămizi, scriind pe ele cu vopsea numele mortului.

Înmulțindu-se din an în an numărul creștinilor, a trebuit să se înmulțească și numărul acestor morminte, cari se numesc catacombe așa că în cursul alor trei veacuri de prigonire numărul catacombelor s'a înmulțit la 50 de mii, iară lungimea acestor șanțuri așa este de mare cât însăși Italia de astăzi. În mormântași sunt în ele peste două milioane de creștini.

Catacombele sunt așadar adevărate orașe și sate subpământene, cu zeci de mii de străzi și de case, în cari se ascundeau și trăiau pe vremuri creștinii cei vechi. Cele mai vestite catacombe sunt ale sfântului Calist, pe cari le păzesc astăzi niște călugări. Aceștia îl conduc pe oricine în catacombe, arătându-i și explicându-i tot ce este de văzut. Scriitorul acestor șire a avut fericirea să între și el în aceste catacombe, și să se închine lăcașurilor acelor, sfințite cu sângele atâtor sfinți și mari martiri.

Te vei întreba poate, că păgânii nu știau despre aceste locuri de înmormântare ale vechilor creștini. Ba știau, însă strămoșii noștri, Romanii, cinsteau foarte mult mormintele morților și nu se atingeau de ele pentru că bun e în lume. Apoi Romanii aveau societăți de înmormântare, la cari se înscrieau aproape toți, plătind săptămânal câte o taxă mică, iar în caz de moarte primeau spese de înmormântare, cum se face și în zilele noastre. Societățile acestea erau recunoscute de stat și stăteau sub paza legii. Făcându-și și creștinii astfel de societăți, păgânii nu puteau să le strice mormintele. Mai aveau apoi nobilii vechilor creștini și cripte frumoase, pe cari statul nu putea pune mâna, pentruca erau moștenite prin testament de urmașii familiilor nobile, Nobilii romani, deveniți creștini, însă dădeau

voie și celorlalți frați creștini să se înmormanteze în jurul criptelor, așa că, rând pe rând, s'au format aproape la 50 de mii de catacombe.

Cu vremea, întefindu-se prigonirile împotriva creștinilor, bieții creștini s'au refugiat în aceste catacombe, trăind acolo pe sub pământ ca într'un oraș subpământean. Iar, ca să nu-i poată afla păgânii, au săpat șanțuri tot mai multe, și în dreapta și în stânga, iar pe cele cari erau le-au afunzit, făcându-le de câte 4—5 etaje, așa că om să fii ca să nu te pierzi în ele.

Ia, să intrăm puțin în aceste lăcașuri de veșnică odihnă. Dar șanțurile, sau să le zicem coridoare, sunt așa de strâmte, încât mai mult de doi oameni nu încap în ele, lâng'olaltă. Rândurile de morți erau, precum spusei și mai înainte, câte 4—5, iar la picioarele fiecărui mort se afla câte o tablă cu inscripție.

Dar vei întreba, unde au aruncat pământul pe care l-au scos cu hârlețele? De unde aveau aer și lumină, ca să trăiască în ele 300 de ani? Să luăm lucrurile pe rând. Pământul îl aruncau afară și-l făceau moșiroi, că și așa în jurul Romei erau destul moșiroaie, și astfel păgânii nu puteau observa noile moșiroaie, cu atât mai ales că pământul din jurul Romei este pietros, mai cu seamă la adâncime de un metru și mai bine. Lumina și-o aveau dela opaște. Iși faceau adecă din lut câte un vas cu o afundătură mai mare, în care intra uleiul, și cu alta mai mică, în care intra feștila, și apoi aprinzându-le umblau cu ele în toate părțile. Pentru aer își săpau găuri, pe cari le ascundeau, plantând pomi și arbori în jurul lor, ori chiar zidindu-le ca pe niște hoarne. Dar tocmai aceste aerisitoare, fără de cari nu se putea trăi, au fost vânătoarele bieților creștini, pentruca păgânii, observându-le, le umpleau cu pietri până sus, și astfel bieții creștini, neajungând la aer, se înădușeau în catacombe.

În anii de pace, când adecă creștinii nu erau prigoniiți, se adunau în catacombe numai în zilele de înmormântare și în zilele de aducere aminte de cei morți: la șase săptămâni, și la un an dela moartea vreunui neam sau martir. În zilele de pomenire se adunau vechii creștini, slujeau părăstase și se rugau pentru cei morți. În vremea prigonirilor apoi creștinii se adunau în catacombe și-și făceau chiar odăi mari, în cari locuiau și ziua și noaptea. Dimineața se adunau la mormântul vreunui mare martir, preoții, în frunte cu Papa, slujiau sfânta liturgie, apoi țineau predici, iară credincioșii se cuminecau. Odăile acestea sunt unele foarte frumoase, cu icoane săpate în piatră pe pereți ori zugrăvite în culori. De cele mai multe ori aflăm zugrăvită pe ele câte o ancoră, care este semnul nădejzii, apoi un porumb, semnul sufletului, câte un palmier care însemna biruința. Mai aflăm icoanele celor trei tineri din Vavilon, ceea ce însemna prigonirea creștinilor, corabia lui Noe cu porumbul aducător de ram de olivă, ceea ce însemna pacea veșnică, vindecarea slăbănogului, înmulțirea celor cinci pâni, învierea lui Lazar, icoana Domnului și a Preacuratei, ceea ce dovedește că și creștinii cei vechi cinsteau icoanele, ceea ce nu fac pocăiții de astăzi.

Ce au fost deci catacombele? Mai întâiu cimitere, apoi locuri de ascunziș, iar mai târziu chiar biserici subpământene, leagănul creștinismului și adevărate școli ale credinței. Tot ce aveau creștinii mai scump, mormintele celor mai mulți martiri, acolo se aflau, așa că nime nu merge la Roma, fără de a intra în aceste catacombe și a se închina osemintelor sfinților martiri.

Iuliu Maior.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Tipicul săptămânii

3 Martie 1929. Dumineca III a pasesimilor, închinării cinstitei Cruci.

Sămbătă seara, Doamne strigat-am. 10 stihiri, a învierii din Octoih v. 6 și 4 din Triod a Crucii v. 1. Mărire din Triod v. 5 și acum a Născ. de Dzeu a v. 4. Intrat. Lumină lină, prohimen. Stihovna învierii v. 1. Mărire și acum v. 4 din Triod. Acum slobozește. Tropare inv. v. 6 Mărire a Crucii v. 1. Măntuiește Doamne poporul tău... și acum a Născ. de Dzeu.

Duminecă dimineața, la Dzeu e Domnul, troparele ca Sămbătă seara; stihologiile v. 6 și troparele mari ale învierii la locul lor. Ipacoiu, antifoanele și prohimen v. 6. Toate suflarea... Evang. Inv. VI. Învierea lui Hristos, ps. 50 Mărire... Ușile penitenții... și celelalte. Catavasiile din Triod »Dzeșcul Moisi a... însemnat... După cater. III sedelne, condacul și icosul Triodului, după cater. VI condacul și icosul învierii Luminătoarea învierii VI și ale Triodului. Laudele 4 a învierii v. 6, și 4 ale Triodului v. 4 Mărire din Triod v. 8 și acum. Preabinecuvântați ești... Doxologia-Mare. La »Sfintele Dzeule se face scoaterea sf. Cruci în naia bisericii, cântându-se »Crucii Tale... și »Venii credincioșii... cum arată Triodul.

Apoi se începe liturgia. Sf. Vasile cel Mare. În loc de Sfinte Dzeule se cântă »Crucii Tale... Apostolul și evanghelia Duminecii III din pasesimi.

În aceasta Duminecă, seara, (inserat mare, Triod pag 260) la Doamne strigat-am 10 stihiri, 4 stihiri de penitență din Octoihul Triodului v. 6 (vezi pag. 441) și stihiri din Triod v. 8 și 3 stihiri din Mineiu dela un cuvios v. 5 (vezi îndrumarea în Mineiu la 4 Martie, Mărire a Născ. de Dzeu din Mineiu. Intrat. Lumină lină, prohimenul mare v. 8. Dat-ai moștenire cu stihirile lui Stihovna din Triod acum slobozești... Troparele Născ. de Dzeu și deslegarea, cum s'a arătat în dumineca I a pasesimilor.

Sămădă, 9 Martie 1929, amintirea sfinților și Martiri. La mâncat toată rânduiala sfinților martiri din Minei. Catavasiile Triodului din Dumineca III. a pasesimilor. Liturgia sf. Ioan Gurădeaur. Fiindcă aceasta sămbăta este și a morților, la sf. liturgie se pun troparele morților la locul lor și se fac obișnuitele pomeniri ca și în celelalte Sămbete ale morților. În loc de Sfinte Dzeule se cântă »Crucii Tale... Se citește și apost. și evang. din sămbăta IV. a pasesimilor.

(Îndrumări mai amănunțite vezi în Triod paginile 466 și 467.)

Către cantori

Veniți cu toții să-ne întovărășim, căci numai prin întovărășire ne putem ajunge scopurile noastre, adecă ajunge acolo, de unde am putea fi și noi ajutați cu salariu dela stat. Altmintreli și pe altă cale în zidar am încerca, că nu-i puțină. Lucrurile cele mai frumoase și mai mărețe numai prin tovărășii s'au ajuns.

Deci haideți cu toții, fraților cantori, să punem umăr la umăr fără întârziere. Nu săm nepăsători, grăbiți să vedem odată în fapt acest lucru de mult trimbițat. Eu dau cu șocoteala, că centrul acestei societăți ar fi potrivit să se stabilească la Blaj, pentru o mai bună legătură, acolo la reședința Prea Sfinților noștri capi bisericești. Prezidarea acestei asociațiuni rog cu toată cinstea să binevoiască a o prelua unul dintre căpeteniile noastre bisericești, care să ne cheme la Blaj într'o anumită zi, iar acolo ne vom alege conducătorii cari să se îngrijască de interesul nostru.

Încă odată vă rog frați cantori, nu lăsați lucrul baltă, ci în scurt timp să-l isprăviți pre cum e vorba: „bate ferul până ce e cald”, până e d. Maniu în fruntea guvernului, căci numai dela Dlu putem aștepta bine și egalitate. Foștii guvernanați de până aci numai nu s'au gândit, și mai ales de noi cantorii cari și noi slujim un Dumnezeu ca și cei din vechiul regat. Ua doma cu tragere de inimă către cantori să ostenească spre acest scop, adecă să fixeze ziua adunării generale, la Blaj, să ne constituim și organizam. Apoi conducătorii noștri să intervină la Dl. Ministru al Cultelor, și la Camera și Senat, pentru a se face ceva și pentru noi, votându-ni-se și nouă salariu dela stat, ca și fraților din vechiul regat. Sperăm că gu-

vernul de azi nu ne va uita nici pe noi cantorii ardeleni, cari la timpul său încă am suferit în războiu și ne-am vărsat sângele pentru întregirea patriei noastre scumpe.

De aceea vă îndemn, iubitorilor mei, la o grabnică întovărășire, din care să iasă un bine și pentru noi. Să vedem și păreriile altor frați cantori.

Iacobi

Alexandru Băieșan
cantor

O plângere din Com. Istrău jud. Sălaj

Onorate Domnule Redactor!

Avem onoare a vă ruga, să binevoii a pune în foaie plângerea noastră a câtorva tineri din comuna Istrău, județul Sălaj, cari cu dor dorim să fim auziți de către cei ce au în mâinile lor dreptatea din această țară.

Au trecut alegerile, și noi tot fără drept de vot am rămas până la etatea de 26 și 27-28 ani cu, toatecă suntem născuți și crescuți Români. Armata am făcut-o, datorită față de țară ni-am împlinit-o și nu ne prea convine să nu avem drept de alegător nici la comună, unde ne-am născut și crescut, până la astă vreme.

E adevărat că ne-a făcut d. notar din comuna Simiclăuș cererile ca să primim certificatele de naționalitate. Dar din luna Decembrie și până în prezent nu ne-a venit nici o înștiințare. Numai de plătit am plătit pentru timbre 71 lei adecă șaptezeci și unu de lei și pentru actele celelalte 200 lei adecă 271 lei un certificat.

Acum noi facem, plângere să vedem, oare cine știe de lucrul acesta, sau numai domnii notari?

Toader Șopróni

Tunete în vreme de iarnă

Intre Germania și Elveția este un lac, numit *Lacul Constanța*. Din cauza frigului mare, apa locului acesta a înghețat. Ghița este foarte groasă și atât de tare încât un automobil a putut să treacă peste gheața dela un țarmure până la celalalt.

Apa de desupt însă apasă asupra gheții cu putere foarte mare. Din cauza acestei apăsări, ghița plesnește pe întinderi de sute de metri. Acestea plesnituri se aud dela depărtări mari și se pare, că sunt bubuituri de tunuri, ori mai bine, tunete prevestitoare de ploaie.

Ghița de pe lac e limpede ca cristalul și se poate vedea prin ea până în fundul lacului.

Spun trecătorii de pe acolo, că în fundul lacului s'ar vedea rămășițele unui sat din vremurile vechi.

Un american trece ascuns într'o minge prin vârtoarea Niagarei

Se zice, că „omul când n'are ce lucra, întoarce grapa pe dos și se culcă“. Cam acelaș lucru îl fac americanii. Nu au astâmpăr și pace. Așa nu american, cu numele Ioan A. Lussier, s'a tot cugetat, cum ar putea trece peste cascada ucigătoare a Niagarei, care are cea mai mare cădere de apă din lume. Americanul când se cugetă una și face. Astfel și Lussier și-a făcut o minge mare de oțel, câptușită cu cauciuc. Mingea cântărea numai 350 kilograme. A adus-o pe marginea apei, mai în sus de cascada. A intrat în ea și prietini au închis-o bine și au rostogolit-o în apă. După vreme de un ceas mingea a fost pescuită de prietini din jos de cascada. Și deschizându-i ușița, Lussier a ieșit din ea, ca și un pui dintr'o găoace.

Credința noastră în lumina sfintei scripturi

În cele de mai jos am încercat să adun pe scurt, la un loc, talmăcirea versetelor dogmatice din primele 5 capitole ale evangheliei dela *Matei*. Explicările sunt luate din cele patru volume de teologie dogmatică ale I. P. S. Părintelui nostru Mitropolit. Cele însemnate în parantez vor duce, pe cei cari doresc explicări mai amănunțite, chiar la aceea pagină din dogmatică de unde am luat eu explicarea. Astfel *P. I. 419* înseamnă: Teologia dogmatică fundamentală vol. I. de Dr. V. Suciuc pg. 419; *Sp.* înseamnă Teologia dogmatică specială ș. a. m. d.

Preotul IOAN BRÂNZEU

CAP. I.

Capitolul întâiu dela *Matei* dovedește că cele profețite la *Facere 22, 15; 26, 4; 28, 14*, că adecă Isus va fi din sămânța lui Avram, a lui Isac, a lui Iacob și fiul lui David, s'au împlinit. Prin urmare Domnul Hristos s'a născut din Prea Curata Vergură prin adevărată naștere. (Sp. I. 369).

Vers 18. Iară nașterea lui Isus așa a fost că fiind logodită mama lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a trăi ei împreună, s'a aflat având în pântec din Spiritul Sfânt. (În Noul Testament de Dr. I. Bălan).

Aici se spune în primul rând, că Prea Curata Vergură Maria, a conceput pe Domnul Hristos dela Sfântul Spirit, fără sămânță bărbătească, precum s'a prorocit de *Isaia 7 12-13*. (F. I. 419).

În locul al doilea: Cuvintele „fiind logodită mama Lui Maria cu Iosif, mai înainte de-a se împreuna ei, s'a aflat având în pântec din Spiritul Sfânt“ arată, că natura omeanească, ce a avut-o Domnul Hristos, s'a format, din sânziurile P. C. Vergure Maria (Sp. I. 368).

— Cuvintele, „mai înainte de a se împreuna ei s'a aflat având în pântec dela Spiritul sfânt“ se aduc de dușmanii credinței noastre împotriva verguriei de după naștere a P. C. V. Maria.

Adverbul de timp: „mai înainte de ce“ ne spune numai cecece n'a fost până la timpul acela, fără să ne spună totdeauna și aceea că, cecece n'a fost înainte de aceea, ar fi fost după aceea. (Astfel s. Ieronim: *Contra Helvidium*. — Sp. I. 379).

Vers. 20. Iată ingerul Domnului i-s'a arătat în vis zicând: „Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria muierea ta, căci ce s'a născut într'însa dela Spiritul Sfânt este“.

Așadar, dacă cecece s'a născut în pântecela Prea Curatei este din Spiritul Sfânt, prin urmare trupul Domnului Hristos nu s'a născut din sămânță bărbătească. (Sp. I. 368).

Vers 22. Iară acestea toate s'au făcut ca să se îplinească ce s'a zis de Domnul prin prorocul ce zice: (23) „Iată fecioara în pântec va lua și va naște fiu“.

Isaia ne spună ca o minune că o vergură, vergură rămânând, va concepe și va naște fiu, și fiindcă vergura aceea este Prea Curata, drept aceea Mama Domnului a fost vergură înainte de nașterea Domnului Hristos. (Sp. I. 472).

Versetul 23 este luat dela *Isaia 7, 13* unde se spune: „Iată fecioară în pântec luând și născând fiu“, o dovadă că Maica Prea Curată a rămas vergură și în naștere. Cuvântul ebreesc *haolmah* înseamnă fecioară și nici decât nevastă, cum le-ar plăcea dușmanilor credinței noastre (Fd. I. 417).

Vers 25. Și nu o a cunoscut pe ea, până ce a născut pe fiul său, cel întâi“.

De aici s'ar părea că dacă s. Iosif n'a cunoscut pe Prea Curata pânăce a născut pe fiul său, a cunoscut-o dupăce l-a născut.

Răspundem: Cuvântul „pânăce“ are aceeași însemnătate cași adverbul „mai înainte de ce“ (vers 18), adecă exprimă cecece nu s'a întâmplat până la un timp oarecare, fără să ne spună

totdeauna și aceea, că cecece nu s'a întâmplat până atunci, s'ar fi întâmplat mai târziu.

Un rege al Ungariei se iscălea *Francisc Iosif I*, cu toate că n'a fost și probabil nici nu va fi *Francisc Iosif II-lea*. (Sp. I. 360).

CAP. 2.

Vers 6. „Și tu Belleeme, pământul Iudei, cu nimic nu ești mai mic între povățuitorii Iudei, că din tine va ieși povățuitor care va paște pe poporul meu Israel.“

Aici e vorba de profeția lui *Mihea* ref. la locul nașterii lui Mesia care, împlinindu-se dovedește divinitatea Lui (F. I. 418).

Vers 8, 9, 10, 11 adevăresc că de fapt Domnul Hristos s'a născut în Vișlaimul Iudeii (Fd. I. 419).

CAP. 3.

Vers 2. Și zicând (Ioan Boteșătorul): Pocăiți-vă că s'a apropiat împărăția cerurilor.

Aici e vorba, că împărăția lui Mesia avea să fie împărăție spirituală și nu pământească, cum ar fi dorit iudeii. (F. I. 433).

Vers 8. Faceți dară roduri vrednice de pocăință.

Dacă omul nu face aceste roduri în viață va avea să le ispășească după moarte. Rugăciunile și elemosina celor vii pot să-i ajute. (Sp. II. 308-314).

Vers 12. Vânturătoarea e în mâna sa și va curăți aria sa și va aduna grâul său în jilniță; iară paieile le va arde cu foc nestins.

a) Biserica adevărată a Domnului Hristos fiind asemănată cu lucruri, cari se văd, se poate cunoaște. (Fd. II. 68).

b) De biserica Domnului Hristos fiind asemănată cu o arie în care sunt fân și paie se șin nu numai cei drepți ci și cei păcătoși (Fd. II. 121).

Vers. 16. Și botezându-se Isus a ieșit din apă și iată i-s'au deschis lui ceriurile și a văzut pe Spiritul lui Dumnezeu pogorându-se ca un porumb și venind peste el, 17. și iată glas din ceruri zicând: „acesta este fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit“.

Dumnezeu Tatăl, numind pe Domnul Hristos Fiul său, mărturisește despre dumnezeirea Domnului Hristos. (Sp. I. 356).

CAP. 4.

Vers 10. Atunci a zis Isus lui: „du-te dela mine, satano, căci scris este: Domnului Dumnezeului tău te vei închina și lui singur vei sluji“.

Aici e vorba despre cultul latrel care compete numai lui Dumnezeu; dar a chema sflinții într'ajutor e lucru bun și folositor (cultul de dulle. — Sp. I. 451).

Vers 17. De atunci a început Isus a predica și a zice: „Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor“.

Ters 23. Și a străbătut toată Galilea învățând în adunările lor și și propovăduind evangelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința din popor.

La *Isaia 35, 4-6* Mesia s'a prezis profet, care pentru întărirea învățătorei sale, va avea

să facă multe minuni. Versetele de mai sus adevăresc împlinirea celor profețite de Isaia. (Td. I. 436).

Vers 24. Și i-au adus lui... și îndrăciți.. și i-a vindecat pe ei.

Dovadă că spiritele rele se pot face stăpâne și peste trupurile oamenilor (deși protestanți susțin contrarul. Sp. I. 268).

CAP. 5.

Vers 12. Bucurați-vă și vă desfățați căci plata voastră multă este în ceriuri.

Fapta bună, făcută în onoarea lui Dumnezeu, e în stare să îndemne pe Dumnezeu, să o răsplătească cu dar supranatural. (Sp. I. 554).

Vers 20. De nu va întrece dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

Moisi pentru învârtoșarea inimii iudeilor a tolerat desfacerea căsătoriei, dar la început nu a fost așa. Astfel creștinul nu-și poate părăsi femeia fără a cădea în păcat de moarte (Sp. II. 512).

Vers 31. Și a sis, că oricine-și va lăsa muierea sa, să-i dea ei carte de slobozire.

Vers 32. Dacă eu vă zic vouă, că tot cel ce-și va lăsa muierea sa, afară de cuvânt de curvie, o face pe ea să preacurvească, și cel ce va lua pe cea lăsată, preacurvește.

Mântuitorul, în cazul adulterului, dă drept bărbatului să-și poată lăsa muierea, fără să-și iee alta, adevărată și dreptă să se despartă de femeie cu patul și cu masa. (Knabenbauer — Sp. II. 505).

Vers 46. Căci de veți iubi pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu și oamenii fac aceasta?

Domnul Hristos aici ne îndeamnă să fim desăvârșiți, iar ca să putem fi perfecți, zice trebuie să facem mai mult decât vameșii și păgânii. Prin cuvintele acestea Mântuitorul nu trage la îndoială bunătatea faptelor făcute de păgâni, ci zice numai atâta că ele sunt de o bunătate mai de rând. (Sp. I. 502).

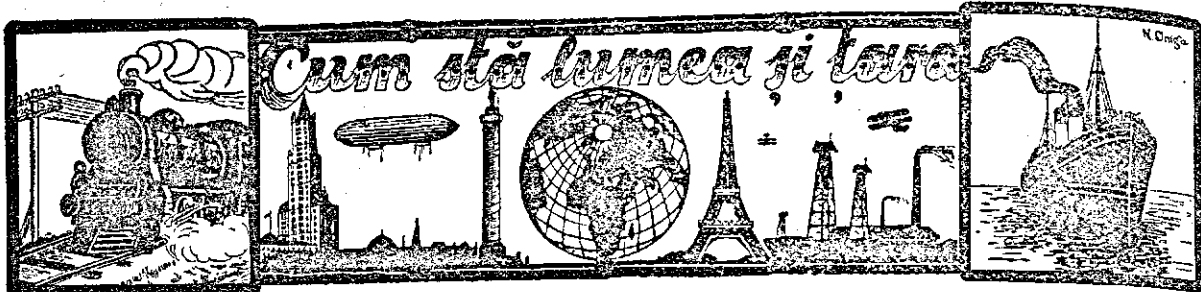
Un om nitat. Zilele trecute scriitorului acestor șire i-a venit în mână programul concertului de Crăciun al societății corale „Carmen” dela București. Spre marea lui surprindere, printre cântările cântate în seara zilei de 21 Ianuarie 1929 în sala Ateneului Român a aflat și cântarea: „Du-te dor cu dorurile” de N. Ganea, solo de tenor de G. Ștefănescu dela Opera Română din București.

Lumea poate a uitat, cine este acel N. Ganea, a cărui cântare s'a cântat la concertul de Crăciun al societății corale „Carmen”. Din faptul însă că acea cântare a fost pusă în program, se poate deduce, că este o cântare frumoasă, iar dacă vom adăuga că autorul acestei cântări nu se află la București, ca să se poată ruga să-i se cânte cântarea, urmează, că acea cântare trebuie să fie chiar foarte bună.

Ei bine, celce a scris această cântare frumoasă este un viu mort, care se află din primăvara trecută în casa de nebuni din Sibiu, de unde nu mai poate fi scos, decât în sicriu, spre a fi dus la groapă, fiindcă starea lui sufletească este cât se poate de slabă.

Ne gândim însă la celelalte cântări frumoase ale lui, cari se află împrăștiate la atâția foști prietini, și din cari, cântându-se, s'ar putea aduna atâția bani ca să i-se mai trimită câte un ajutor la spital.

Un om turbat în palatul justiției. Cu câteva clipe înainte de a fi ascultat ca martor într'un proces la judecătoria din Iași, Ioan Vizitiu din comuna Lețcani a început să dea semne de turbare. A fost dus numai decât la spital.

Stabilizarea Leului

Oamenii de prin sate să fie hodiniți, că nu se face ștampilare de bani și hârtiile rămân în putere precum au mai fost

Deodată cu încheierea împrumutului, despre care am scris și noi pe lung și pe larg în această gazetă, s'a făcut și stabilizarea Leului, sau mai bine zis, a valutei noastre.

În legătură cu stabilizarea, unii răi voitori, nu numai ai guvernului de astăzi ci și ai țării, au răspândit vestea, că prin stabilizare ori că prețul banilor noștri iarăș va scădea, ori că hârtiile de astăzi vor fi retrase și schimbate, prin ceace oamenii vor avea pagube și pierderi însemnate. Și alte scornituri s'au răspândit, cu scopul ca să se facă neliniște între cetățeni, iar scornitorii să poată pescui în turbure.

Ce-i stabilizarea?

Stabilizare înseamnă tocmai că Leului nostru i-s'a dat o țarie, o putere de-a rămânea pe loc, la o anumită valoare, de unde nici nu mai crește nici nu mai scade. Și acest preț al Leului nostru se înțelege față cu banii altor țări, mai cu seamă al acelor cari au bani mai tari și mai buni decât noi.

Așadară banii noștri nici nu scad din valoare, nici nu se retrag sau schimbă cu alții, ci rămân tot Lei precum au fost, având aceeaș putere ca până acum.

Ba chiar mai multă, căci deacum înainte dacă ai în lăduța ta o sumă de bani, aceia sunt bani buni, cu preț corespunzător, nu numai la noi în țară, ci ori unde în Europa, în America, sau în orice parte a lumii.

Până acuma nu era așa.

Până acum nu știai niciodată că Leiul nostru, la târguiești în străinătate, în cât îți vor fi socotiți? Ba mai mult. Negustorii streini nici nu mai primiau Lei în plata mărfurilor, decât Dolari. Iar Dolarii noi îi căpătam într'o zi cu un preț și mâne cu altul.

Nu puteai să știi niciodată ce ai în buzunar și nici cât prețuiește averea și munca ta. Acum, dela stabilizare 'ncolo, banii noștri s'au statornicit și prețul lor este preț.

Prin urmare, oamenii de prin sate mai cu seamă, să nu creadă toate scorniturile, ci să fie hodiniți, că prin stabilizare banii noștri necum să piardă din preț, s'au chiar întărit. Leul nostru are cinste și putere oriunde te-ai duce cu dânsul, sau orice negoț ai începe.

N'are putere cât Dolarul, sau Francul elvețian, dar câtă o are, e statornică și ferită de cumpăneli.

Alte isprăvuri ale iernii

La noi în Ardeal gerul s'a înmuiat chiar a primăvară, însă pe câmpia Bărăganului, cum și pre aiurea, iarna stăruie încă cu îndârjire — În Europa de mijloc gerul se ține tot pela 20–25 grade și poate să mai vie odată și pe la noi

Gerul din săptămâna trecută a făcut sprăvi groaznice, prin unele ținuturi ale vechiului regat mai cu seamă. Niște copii cari mergeau dintr'un crâng spre școala din comuna Belcești au degerat pe drum. Găsindu-i trecătorii i-au încărcat în sănii și i-au dus la spital. Poate că vor scăpa cu viață. Săteanul Costache Caluță din Vlădeni plecând cu marfă la târg a înghețat pe drum. La Podul Iloaei, spre marginea orașului, se așezaseră niște țigani cu corturile. Gerul i-a trimis pe mai mulți în lumea cealaltă.

Mâncăți de lupi

Săteanul Ștefan Harbuz din Bojila, mergând în pădurea Dealu Mare, i-au ieșit lupii în cale și l-au mâncat. Tot așa a pățit-o Iordache Atanciu din comuna Toplița județul Tulcea, care vrând să meargă la Brăila s'a întâlnit cu o haită de lupi și

până s'o poată lua la fugă, spurcăciunile tot l-au hălțit.

Tot din lupi i-a venit moartea și lui Vasile Strungaru, țigan lăeț din comuna Greaca din acelaș județ. Amăritul de Vasile chiar în ziua cu năpasta și-a fost căpătat de prin comună o băsălagă plină de bunătăți, de ici o pișcătură de slănină, de colo o broajbă de varză, mai un pic de făină și, spre seară se trăgea fericit spre bordeiul său de lângă Dunăre. Norocul însă nu i-a fost a bună. Din bălțile Dunării i-au ieșit lupii înainte și l-au mâncat cu băsălagă cu tot.

Au înghețat porumbeii din Veneția

Cei cari au fost în Italia și au văzut orașul Veneția știu, că acest oraș zidit pe pociumpi în mare, între alte multe însemnătăți pe cari le are, e vestit și pentru porumbii săi. În fața bisericii sf. Evangher

list Marcu porumbeii Venetiei se adună cu miile și își primesc zilnic hrana din mâinile călătorilor. Acești porumbei tocmai de aceea sunt foarte blânzi și dacă întinzi mâinile cu grăunțe, și-se așează pe palmă, pe brațe și pe umeri. E o mare plăcere pentru ori cine care merge la Venetia, să hrănească și să se joace cu porumbeii în piața San Marc.

În iarna aceasta le-a mers foarte greu și porumbeilor din Venetia; mai cu seamă le-a stricat gerul cel mare. Dimineața Venetienii găseau sute de porumbei înghețați pe treptele bisericii San Marc ori în jurul vestitei campanile. Porumbeii din Venetia s'au prăpădit aproape toți.

Vapoare înghețate pe mare

În apropiere de Danemarca marea a înghețat pe largi întinderi, prinzând între sloi vr'o *saptezeci* de vapoare, cari nu se pot mișca nici într'o direcție. Călătorii și marinarii de pe aceste vapoare nu pot să vie la țaran din pricina ochiurilor și a stâncilor de gheață. Hrana li-se duce cu mașini de sburat.

Gerul este foarte cumplit la Zagreb, în Jugoslavia. Locuitorii orașului nu mai au lemne și autoritățile nu mai împart decât aceluia cari pot dovedi cu certificat medical că au bolnav în familie. Ca să nu înghețe sărăcimea, primăria Zagrebului a dat poruncă să se facă focuri mari în străzile marginase, la cari săracii și trecătorii via de se încălzesc.

Telegramele sosite din Turcia spun că a înghețat Cornul de Aur și Bosforul, ceea ce de sute de ani nu s'a mai întâmplat. Turcii suferă foarte greu iarna, căci ei n'au știut nici odată ce-i zechea și cojocul.

A plouat cenușă

În ziua de 15 Februarie, asupra orașului Iași din Moldova s'a lăsat o ploaie foarte ciudată, adevărată ploaie, ci o negură groasă, sură, după care acoperișele caselor și fața pământului au rămas acoperite cu un strat de cenușă. A fost cum s'ar zice *ploaie de cenușă*.

Lucrul acesta s'ar părea cu neputință. Însă totuș este așa. De unde poate să se aplece cenușă în văzduh, ca să cadă în formă de ploaie? Dela munții aruncători de foc și de lavă, cari aruncă cenușă la mari înălțimi și vânturile de sus o poartă cine știe unde, la mari depărtări, peste țări și mări. Cenușă căzută la Iași poate să fi venit de undeva de către Asia, unde în insulele din Oceanul Indic se găsesc vulcani.

Iarăș o mare tâlhărie în Mexico.

Un tren de persoane care se afla în drum între stațiile Guanajaro și Mexico-City, a fost atacat de bandiți. Tâlharii au oprit trenul, au coborât pe toți călătorii de prin vagoane precum și pe mecanicii și conducătorii trenului. În tren se afla și un detașament de soldați. Pe aceștia bandiții i-au desarmat și apoi punându-i în șir i-au împușcat până la unul. Aceeaș soartă au avut-o și funcționarii trenului. După această ispravă feroasă tâlharii au luat călătorii pe rând și i-au buzunarit de toți banii cari li aveau. Scoțind și toate bagajele și luând și de acolo lucrurile prețioase, hoții s'au făcut nevăzuți.

Și la Cernăuți a căzut cenușă

Norii cari au risipit asupra orașului Iași cenușă, au trecut spre miază-noapte către Cernăuți, plouând și acolo o cenușă destul de groasă care bătea în albastru. La Cernăuți cenușă era amestecată cu zăpadă. Cenușă a căzut mai groasă asupra satului Obronouți, unde oamenii văzând ce le cade de sus s'au înspăimântat cumplit. Cei mai slabi de Inger ziceau, că se apropie sfârșitul veacului.

Italia s'a împăcat cu Preasfințitul Părinte dela Roma

În ziua de 11 Februarie, anul curgător s'a iscălit la Roma un contract dintre celea, însemnate în toată lumea. Iscălirea au făcut-o Cardinalul Gaspari în numele Papei Piu al 11-lea deoparte, iar de alta Ducele Benito Mussolini în numele guvernului italian.

Contractul iscălit de fețe atât de înalte sună despre împăcarea dintre Părintele Creștinătății și dintre Statul italian. De 58 de ani Papa se afla în casele sale de pe dealul Vaticanului ca într'o prinsoare, la care Papa Piu al 9-lea s'a supus de bună voie în anul 1870, când oștile italiene au intrat prin Poarta Pia în cetatea Romei și au usurpat țărișoara, pe care o aveau din străvechi timpuri Căpeteniile bisericii apusene.

In prinsoare de 58 de ani.

Din ziua de 20 Septembrie 1870 nici un Papă n'a mai trecut pragul Vaticanului, în semn de protestare că biserica romană a fost despoiată cu volnicie de un mare drept al său. După încălcarea de atunci, regii Italiei au vroit să dea bisericii despăgubire anuală pentru drepturile usurpate, însă toți Papii cari s'au perândat de atunci încoace, au respins despăgubirile imbiate. Și între Statul italian și Vatican sau curtea Papei, a dăinuit până în zilele noastre o încordare dintre celea mai păgubitoare. Preasfințitul Părinte stătea închis între zidurile caselor și a bisericii sale, numită San Pietro, fără să vrea să aibă nici o legătură sau comunicare cu regele italian care își are palatul pe dealul din cealaltă parte a Romei, pe Quirinal.

Regele Italiei încă nu cuteza să treacă pragul Vaticanului, nici măcar să asculte slujbele dumnezeiești în San Pietro. Papa își avea oștirea sa mică, alcătuită din ostași de bunăvoie, mai cu seamă dintre nobili, cari primiseră poruncă asupra să nu îngăduie nici într'un chip intrarea soldaților italieni în teritoriul Vaticanului. Și această stare era garantată mai cu seamă de marile țări creștine, cari ar fi apărut pe Papa, dacă regii Italiei ar fi vrut vre-o dată să se atingă de Vatican și de libertatea Papei.

Încordarea dintre Sfântul Scaun Apostolic și dintre Statul Italian era foarte neplăcută și pentru unii și pentru alții. Mai ales însă pentru regii Italiei și conducătorii statului italian, cari nu se puteau bucura de mângâierile credinței lor catolice, cu toată că erau în acelaș oraș cu Papa, și cu toate că erau de acelaș sânge cu Preasfântul Părinte al Romei.

Ziua libertății

Acestor triste stări li-s'a pus capăt în ziua de 11 Februarie 1929, când prin contractul încheiat între Vatican și Quirinal, vechea încordare s'a curmat și Papei i-au fost recunoscute vechile drepturi usurpate. Mai limpede grăind, guvernul italian a recunoscut Papei dreptul a fi stăpân deplin pe o parte a orașului Roma, numită „*Citta Vaticana*”, în care sunt cuprinse curtea Vaticanului și Imprejurimile,

cari alcătulesc așa zisul „stat liber papa” unde Preasfințitul Părinte este singur stăpân, în acelaș rang cu regii și împărații.

Asta însemnează, că pe viitor Papa dela Roma, ca părintele sufletesc al atâtor milioane de credincioși din toată lumea, avându-și teritoriul său liber și independent, să nu fie atins de nici-o înrăurire politică, nici chiar de politica sau interesele lumești a celor de-un sânge cu dânsul. Căci dacă Papa ar avea asupra sa, chiar și numai în celea lumești, o putere care să-l influențeze și să-l îndoaie în dreapta sau în stânga dupăcum suflă vânturile politice, atunci ar suferi și puterea sa de cărmuitor al bisericii lui Isus Hristos.

Prin urmare, ceea ce s'a făcut la Roma în ziua de 11 Februarie este un lucru atât de mare, cum nici în sute de ori nu se prea întâmplă. Una dintre urmările împăcării va fi că Papa nu se va mai considera pe sine prizonier și va călători din când în când, cercetându-și credincioșii în țările lor și putând astfel cu mai multă ușurință și cu mai mult rod cărmui turma cea cuvântătoare a Domnului. De altă parte, statul italian fiind în supunere sufletească cu Preasfințitul Părinte, Italia va fi o pildă vie de creștinătate pentru toate popoarele lumii, cari încă se vor sili să trăiască în spiritul Evangheliei și a tradițiilor apostolice.

În toată lumea a avut mare răsunet iscălirea împăcării dela Roma, de care se și bucură toate țările, afară de cei certați cu biserica lui Hristos și cu creștinătatea.

Povestea siringilor..!

D. Dr. Ioan Lupaș, fost profesor la Seminarul teologic din Sibiu, apoi protopop ortodox la Seliște, dela începutul României Mari profesor universitar la Cluj și mai apoi ministru al sănătății sub guvernul Averescu, a cumpărat pe vremea când era ministru mai multe unelte doctorești pe seama spitalurilor din țară. Căzând guvernul averescan, liberalilor li-s'a părut prea mare suma cheltuită pentru aceste unelte. S'a făcut deci întrebare în parlament. Parlamentul liberal a numit o comisiune care să examineze chestiunea, dar lucrurile au rămas baltă.

Păr. Lupaș a cerut cercetare împotriva D-Sale, cercetarea a mai cerut-o și dl Goga. Dl deputat Mezincescu apoi a și făcut cercetarea, din care se vede, că păr. Lupaș a comandat mai multe unelte decât era de lipsă, că uneltele acestea se puteau cumpăra mai ieftin de altundeva, și că statul a fost păgubit cu 300 milioane lei.

Desbătându-se lucrul în parlament mai pe larg, s'a hotărât ca toată afacerea să se predea parchetului (judecătorului dela tribunal care cercetează păcatele făcute), care apoi va avea să facă lumină în chestiunea aceasta. Dl ministru al sănătății Sever Dan a și predat toate hârtiile parchetului, care va judeca în curând afacerea cu „siringile”.

Un alt deputat a anunțat că și la C. F. R. s'au făcut astfel de potlogării. S'a cerut ca și acestea să fie cercetate.

Începe așadar, rând pe rând, să se facă lumină.

Se poate fierbe țuică mai tare. Comisia pentru întocmirea noului regulament al legii pentru optirea falsificărilor de vin a făcut propunerea, ca de aici înainte să se poată fierbe și țuică de 40° (grade) alcool, nu ca până acuma numai de 30°.

Târgurile săptămânii

Luni, 4 Martie: Alămor, j. Sibiu; Medieșul aurit, j. Sătmar; Huedin, j. Cluj; Baia mare, j. Bihor.

Marti 5 Martie: Bahnea, j. Târnava Mică; Daneș, j. Târnava Mare; Diosăg, j. Bihor; Făget, j. Caraș-Severin; Ceica, j. Bihor; Pișcolț, j. Bihor; Zălau, j. Sălaj.

Miercuri, 6 Martie: Mănăsturul unguresc; Petea, j. Odorhei; Timișoara; Zetea j. Odorhei.

Joi, 7 Martie: Lovnic, j. Târnava-Mare; Șiclod, j. Odorhei.

Vineri, 8 Martie: Asuagiul de sus, j. Sălaj; Hăl-magiu, j. Arad; Rodna, j. Năsăud; Turda; Șiria j. Arad.

Sâmbătă, 9 Martie: Bistrița, j. Năsăud; Lenauheim, . Torontal; Ghioroc, j. Arad; Căpânaș, j. Caraș-Severin; Maria mică, j. Bihor.

Duminică, 10 Martie: Orașul nou, j. Sătmar; Bra-teiu, j. Târnava Mare; Cârța, j. Ciuc; Dalboșet, j. Caraș-Severin; Oradea, j. Bihor; Poplaca, j. Sibiu; Vulcan, j. Brașov.

Apostolie. Păr. Dr. Augustin Zătar, profesor la Academia teologică din Blaj, a ținut Duminică în 7 Februarie o conferință la Alba Iulia despre „Ce este și ce trebuie să fie, pentru oricine, Hristos”. Un public ales și neobișnuit de numeros a ascultat cu cea mai mare sete sufletească temeinica și frumoasa propovăduire a Părintelui Augustin, care este un foarte iubit predicator.

Toată lumea ne îmbie cu împrumuturi. Până când a stăpânit țara partidul dlui Vintilă Brătianu, umblau toți liberalii cu limba scoasă după un împrumut. Îndată ce a venit la putere dl Maniu, a primit în mai puțin de 3 luni nu numai împrumutul dela Paris ci și altul din Svedia, iară acuma Germania ne îmbie cu un nou împrumut de 6 miliarde lei. Guvernul studiază acuma din greu și împrumutul acesta.

Frigu-i mai rău sau căldura? Niște învățați din țara nemțească au făcut de curând o cercare foarte interesantă asupra frigului și a căldurei, adică, mai binezis, asupra trupului omenesc, supus la frig și la căldură. Au pus un om să stea mai întâi la ger, într-o casă unde puteau mări frigul după plac. Și au văzut că trupul omenesc poate suferi gerul și până la 222 grade. Acelaș om a fost supus mai târziu și la căldură ridicată. Însă căldura mai marea 89 grade era să-l omoare. O jumătate de grad să mai fi încălzit odaia de probă, omul se ducea pe copcă. Prin urmare, noi oamenii suntem mai răi de căldură decât de frig, ori cât ne jeluim și ne tânguim împotriva iernii.

Nenorocire la o fabrică de bere. Muncitorul Dumitru Sarcei introducea la fabrica de bere din Năsăud o sticlă ca să fie umplută. Deodată sticla se sfărâmă în mii de bucăți, scoțându-i amândoi ochii și răbindu-l rău pe întreagă față. Cauza a fost el însuși, fiindcă de câteva zile n'a mai curățit regulat mașinile. Nenorocitul, după suferințe grozave de câteva ore, a murit în spital.

Osândit la șase luni temniță, pentru că n'a voit să aducă locotenentului său țigarete. „Cătănia cui i-e dată, la fecioru fără de tată, cătănia cui i-e bună, la fecioru fără de mamă”, cântau feciorii noștri pe vremea stăpânirii ungurești, pentru că atunci, pe lângă greaua sarcină a serviciului militar feciorii noștri mai erau și batjocoriți amar, cu „büdös oláh” (= valah puturos)

Cea mai mare greutate la militarie este supunerea intru toate poruncii celor mai mari. Vai și amar de capul aceluia, care nu împlinește o singură poruncă!

Litoiu Dumitru, soldat cu serviciu militar redus, în regimentul 9 al jandarmeriei din Aiud, n'a voit să aducă locotenentului său țigarete. Locotenentul l-a părțit, iară consiliul de războiu din Cluj l-a osândit pentru aceasta la 6 luni temniță.

Când i-s'a cedit sentința, bietul Litoiu și-a ieșit din fire, a apucat pușca păzitorului său și a voit să se împuște. Numai cu mare greu i-au putut scoate pușca din mână, și apoi, legându-l burduf, l-au dus la închisoare.

Regula-i regulă, și porunca poruncă. Ce ar fi, dacă nu s'ar pedepsi atât de aspru cei nesupuși? S'ar răspândi și la noi bolșevismul, și încă la militarie mai întâiu.

Un bolșevic român osândit la 8 ani temniță. Zilele trecute s'a judecat la Consiliul de războiu din București procesul bolșevicului român Al. Dobrogeanu-Gherea, care între anii 1922—1924 a uneltit împotriva țării noastre, a fost apoi prins și dus la judecată, de unde a fugit în Rusia, înainte de a fi putut fi osândit. Revenind în țară a fost prins tocmai când voia să vorbească la telefon la o postă din București, dus din nou în fața judecătorilor săi și osândit la 8 ani temniță.

Dragoste și sub furoi. Un tânăr cu numele Victor Clark, care a terminat cea mai înaltă școală, universitatea, a omorât într'un mod îngrozitor pe dna Alice Fontaine din Liverpool (Anglia). Urmarea a fost că curtea cu jurați l-a osândit la moarte prin ștreang, și încă după o dezbateră de abia 4 minute, după ce Clark a mărturisit totul.

Zilele trecute subsecretarul de stat dela justiție primește o rugare, iscălită de Clark, în care acesta se roagă, să i-se dea voie a se căsători, înainte de a fi spânzurat, cu fata doamnei omorite, cu dsoara Mary Fontaine; aceasta îi este cea din urmă dorință, care în orice țară li-se împlinește celor judecați la moarte. Marile ziare engleze se întreabă curioase, dacă dsoara Mary își va da învoirea la această căsătorie.

Postul de călău al Ungariei dat în concurs. Înainte cu câteva săptămâni a murit Carol Gold, fostul călău al Ungariei. Postul s'a dat în concurs. Pentru a ajunge la acest post și-au înaintat rugărilor 45 de inși, dintre cari cei doi ajutoari ai fostului călău au cele mai bune nădejdi de reușită. Numirea trebuie să se facă în curând, fiindcă un osândit la moarte așteaptă de mult să fie trimis pe lumea cealaltă de către viitorul călău.

O glumă proastă. Tinerii Mihai Aurel și Butaci Aron din Dumești de lângă Hațeg se dădeau cu sașia pe dealul de lângă comună. Tocmai pe când se săniau mai bine, au trecut pe lângă ei două fete cari și ele aveau de gând să se sănieze. Cei doi feciori au fugit atunci la ele, iar pe Manase Ana au bătut-o bine cu zăpadă. Nu s'au îndestulit însă cu atâta, au prins-o, au tăvălit-o în zăpadă, și au spălat-o cu zăpadă. Fata a plecat acasă, plângând, s'a așezat în pat, i-s'a făcut tot mai rău, părinții au fugit după doctor, care, pe când a sosit, a aflat biata fată moartă.

Școală pentru mirese. În orașul Eisenach din Germania s'a deschis o școală pentru mirese, în care fetele de măritat învață gospodăria și îngrijirea copilului mic, precum și cum să-l crească. Întrebarea e, că oare cari candidate se vor mărita mai iute, cele cu calculi foarte buni și urâte, ori cele cu calculi răi dar frumoase.

Moșă a pierdut copilul, aducându-l dela botez. Soția plugarului Gh. Leonte din satul Gura-Văii de lângă Huși dădu-năștere unui copilăș. Moșă, însoțită de tată copilului, plecară în comuna Stanilești, ca să ducă copilul la botez. N'au uitat să cumpere vasind inapoi, și o sticlă de 5 litri cu vin, mâncând din vin câte un strop. Se îngrijiseră însă de copil bine, pachetându-l într'un cojoc și predându-l moșei. Aceasta din urmă l-a și strâns bine la sân, dar când au ajuns acasă și au desfăcut cojocul, copilul ca-n palmă: îi pierduse moșă, și ea veselă de betură, pe drum. Iute s'au întors pe acelaș drum în căutarea copilului. L-au găsit în sfârșit în casa unui țărău, care, atras de țipetele copilului, l-a ridicat din drum, dar până acasă copilul înghețase.

Asfel la casa badei Gh. Leonte în seara aceea în loc să se bea în sănătatea copilului, s'a plâns cu amar. Tot din cauza beției.

A ars coperișul casei nebunilor din Sibiu. În noaptea de Luni spre Marți s'a aprins coperișul casei de nebuni din Sibiu. Focul nu s'a putut stârge iute, pentru că gerul cel cumplit înghețase apa, iar pompierii trebuiau să se uite neputincioși la foc. În sfârșit au început să stângă focul, dărâmand coperișul. Bieții nebuni s'au speriat grozav, așa că numai cu mare greu au putut fi potoliiți. Unul dintre ei a început să joace împrejurul focului, și să chiuiască de bucurie.

Pagubele se urcă la câteva sute de mii, dar se vor reîntoarce, casa fiind asigurată împotriva focului.

Un mort care cere ajutor din mormânt. Zilele trecute a fost înmormântat în cimitirul din Reșița muncitorul Moise Cristoiu în vârstă de 22 ani, mort în spitalul Casei Cercuiale. În ziua următoare, mergând rudele mortului, o bătrână cu o fată, ea să tămăzeze mormântul, au fost lovite de spaimă, când au auzit mormântul, cerând ajutor. În desnădejdea lor au strigat la vecini, cari au venit și au desgropat mormântul, dându-se de știre și autorităților. La desgropare mortul a fost găsit întors pe o parte în sicriu. Atunci în sfârșit s'a constatat că mortul este de fapt mort. S'a pornit cercetarea.

A lăpădat, din bătaie. Femeia Ioana Bauru din comuna Borza, de lângă Turnu-Severin, s'a certat grozav cu cumnată-sa Aristița Bauru. Din ceartă s'a făcut bătaie, și încă așa bătaie, că biata Aristița, care se afla într'altă stare, a lăpădat în urmă bătăii primite.

Ungurii din Cehoslovacia. Ungurii noștri se plâng împotriva noastră, cu toate că la noi nu le merge rău. Atât în Cehoslovacia cât și în Iugoslavia le merge mult mai rău. Dovadă că un medic din orașul Losonți cu numele Dr. Tomes András a fost judecat la un an temniță și la pierderea diplomei, pentru că a trimis o telegramă de felicitare lordului Rothermere, acel roademere, care vrea să restabilească vechea Ungarie în hotarele ei.

Un pompier mort cu moarte eroică. Zilele trecute s'a aprins casa Societății de asigurare generală din Bulevardul I. C. Brătianu dela București, cu care prilej pompierul Székely Carol, ungar de origine din Lăpuș, jud. Someș, a murit, făcându-și datoria. La înmormântarea lui a ținut să iea parte dnii D. R. Ioanițescu, subsecretar de stat la interne; generalul Eraclie Nicolescu prefectul de poliție al capitalei; colonelul Pohrib, inspectorul corpului de pompieri; un delegat al primăriei capitalei; câte un detașament din pompierii posturilor din capitală și a sergenților

de oraș și câte un comisar și un subcomisar dela inspectoratele de poliție din Capitală.

Di ministru D. R. Ioanițescu a ținut o vorbire frumoasă și a depus pe sicriu medalia „Bărbăție și Credință”. Inmormântarea s'a făcut pe spesele societății p'gubite de foc, iar mortul a fost adus acasă în Ardeal unde a fost inmormântat. Societatea a cărei casă a ars a votat familiei o pensie anuală de 6 mii lei.

Și apoi să mai zică Ungurii, că noi Românii ne purtăm rău față de ei! Să ni-se spună, cărui pompier sau soldat român i-s'a făcut vreodată o astfel de inmormântare, și la sicriul cărui erou român a vorbit vreodată un ministru ungar?

Sf. Iosif, patronul societății împotriva injurărilor. Italianii injură încă mai prost decât Românii. De aceea acolo s'a și făcut o societate împotriva injurărilor, care până acuma a avut izbânzi minunate. Guvernul italian, văzând ce frumoase izbânzi a adus această societate, a declarat ziua de 17 Martie de sărbătoare națională, pentru că în ziua aceea se sărbătorește în biserica apuseană ziua sfântului Iosif, patronul acestei societăți.

Zăpadă roșie la Chișinău. În Basarabia, — unde poporul nostru este foarte rămas de cultură, căci așa au voit Rușii, vechii lor stăpânitori, ca pe boerii români să-i atragă în spre cultura rusească, iară poporul să rămână în întunec și în prostie, ca apoi mai ușor să se poată și el rusifica. Do vadă și noul calendar pe care dintre toți Românii numai Basarabienii nu vreau să-l primească. — În Basarabia, zic, poporul de mult este prost de către călugări și mai simpli decât el, că în curând va veni sfârșitul lumii. Bieții oameni, ce să facă, stau toată ziua în coate și în genuchi, și bat la mătâni, dar nu se îndepărtează de acasă, pentru că să nu-i cuprindă sfârșitul lumii departe de ai lor.

Drept pupăză pe colac a mai venit și faptul, că în ziua de 16 Februarie a nins o zăpadă roșie. — Lumea s'a speriat și mai grozav, a început a se tângui și a se pregăti de s'ârșit. Zăpada a căzut cam 20 de minute, așa că s'a roșit pământul cum se cade.

Astfel de lucruri se întâmplă însă și în alte părți, pentru că roșeața aceea ori este roșeață din vreun munte aruncător de foc, ori apoi nisip foarte mărunț din vreo pustie, pe care vântul a ridicat-o pe sus, a suflat-o departe, pe urmă s'a amestecat cu vaporii din aier, a înghețat și a căzut pe pământ, ca zăpadă.

Tot beția. La o cărciumă din comuna Cleja de lângă Bacău au chefuit soții Martin și Ruja Benechea. Urcându-li-se beutura în cap, au început a se certa, și apoi, neputându-se împăca, au plecat acasă sfădindu-se. Acasă muierea a luat un lemn de lângă cuptor și și-a lovit soțul în cap. Lovirea așa a fost de puternică, încât după câteva ore soțul a murit. Soția bețivă a fost arestată.

† **Talia Man născută Fodor,** prezidenta reuniunii „Sfânta Maria” a femeilor gr. cat., membră pe viață a „Astreii” pentru cultura Poporului Român, după lungi și grele suferinți, purtate cu adevărată tărie creștinească, împărțită cu sf. taine ale muribunzilor și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, Marți 8 Ianuarie ora 5, în anul 55 al vieții și 33 al fericitei căsătorii. Rămășițele pământești ale adormitei în Domnul au fost așezate spre veșnică odihnă Joi la 10 Ianuarie, în cimiterul gr. cat. din Băgău.

Fie-i țărâna ușoară!

S'a scufundat un vapor francez în Marea Neagră

În ziua de 15 Februarie, în apropierea țărmului bulgăresc dela Burgaz, s'a întâmplat o mare nenorocire. Un vapor francez, plecat cu mărfuri din Constantinopol spre Bulgaria, a fost cuprins de vânturi și încurcat între sloii de gheață din dreptul satului Ciupria.

Marinarii s'au trudit din toate puterile să scoată vaporul dintre sloii mari cât colinele, dar n'au izbutit. Ba un sloi ascuțit a găurit peretele vaporului și apa a început să năvălească la cazane. Atunci s'a văzut că vaporul e pierdut. Marinarii au dat năvală la bărci, să părăsească vaporul și să scape. Însă din pricina vântului, bărcile nu puteau fi coborâte nici decum de pe vapor, în mare!

Se făcea noapte; apa năvălea tot mai mult în magazii; vaporul se scufunda văzând cu ochii, și bieții oameni nu găsiu chip să coboare bărcile, să se mântuie. . . Ofițerul dela telegrafia fără fir cerea într'una: ajutor, ajutor! Însă din cauza furtunii, ajutorul nu putea să vină de nicăieri.

Spaima se făcea din clipă în clipă tot mai cumplită. . .

În sfârșit, pe la ceasurile 10 seara, marinarii au reușit totuși să coboare în bărci și au ieșit la țărm, după mult sbucium cu valurile și cu stâncile de gheață. Vaporul s'a scufundat la vre-un sfert de oră, iar dimineața la locul nenorocirii se mai vedeau vârfulurile catargelor, apa nefiind atât de adâncă să-le acopere.

Vaporul scufundat ducea patru mii tone de marfă și el însuși era un vas foarte scump. Pagubele sunt de zeci de milioane.

Cărți nouă

Istoria unui suflet sau viața Sfintei Terezia din Lisieux. Traducere după autobiografia originală. Tipografia Seminarului teologic gr.-cat. din Blaj, 1929. Pagini 222. Prețul 100 Lei.

Tot mai mult se răspândește și la noi în țară cinstirea și cultul Sfintei Terezia din Lisieux (cetește Lizio) cunoscută până de curând mai ales sub numele de *Sora Terezia a Pruncului Isus*. »Novenele» Sfintei Terezia câtor suflete cuvioase nu le-au dat mângâiere și ajutor în multele dureri și necazuri ale acestei lumii. Cât bine n'au făcut rugăciunile către mica și dulcea Soră Terezia! Însă nu toți cei cari își îndreaptă rugăciunile către Sfânta Terezia îi și cunosc viața și minunile.

Cartea care a ieșit acum din teascurile tipografiei noastre cuprinde, într'o foarte frumoasă traducere românească, istoria vieții Sfintei Terezia, povestită de ea însăși, pe mai mult ca două sute de tețe tipărite. Iar chipuri și icoane minunate împodobesc, cum nu se poate mai frumos, lucrarea.

Credem că această carte va face nespuse de mult bine tuturor acelor cari sunt doritori de o viață creștinească mai înălțată, mai desăvârșită. Onorații D. Preoți fac foarte bine dacă recomandă cu toată căldura această carte, mai cu seamă cetitoarelor cu școală mai multă.

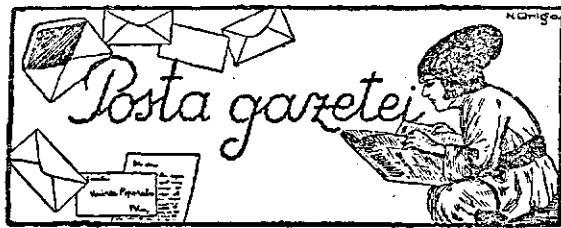
Se va cere dela *Librăria Seminarială, Blaj.*

Boalele animalelor și leuirea lor de Ion Popu-Câmpeanu, profesor la liceul Sf. Vasile din Blaj. Editura »Cartea Românească» București. Nr. 54 din cunoștințe folositoare, seria B, sfaturi pentru gospodari, sub îngrijirea dlui profesor universitar *I. Simionescu.*

Cartea cu titlul (numele) de mai sus, este cea mai nouă lucrare a iubitului nostru tovarăș de muncă și de redacție, profesorul Ion Popu-Câmpeanu, pe care cetitorii acestei gazete îl cunosc atât de bine din multele sale scrieri economice pe cari le tipărește, săptămână de săptămână, în foaia noastră. Noua carte a foarte harnicului nostru prietin, prin însuși titlul ei își arată folosul și însemnătatea. Știut este, cât de mult ține plugarul la vitutele sale și câtă trudă pune orice econom ca animalele sale de casă să crească, să sporească și să fie ferite de boli și de pagube. Cât n'ar da uneori economul pentru un sfat bun la caz de nevoie, când li ciumpăvește vita în jug sau îi zace în ogradă, fără să-i cunoască boala și să-i poată ajuta? În cazuri ca acestea ce bună e o carte, să o ai la casa ta și să o răsfoiești, aflând într'ansa meteahna vitei și leacul cel mai la îndemână!

O asemenea carte e și noua lucrare a d-lui profesor Pop-Câmpeanu, scrisă cu multă pricepere, în cel mai limpede și mai ușor grai popular. Plugarii află într'insa, arătate frumos în șir, toate boalele vitelor cornute, a căilor, rămătoșilor, oilor, galișelor, albinelor și viermilor de mătasă, dimpreună cu leacurile lor și alte îndrumări de mare folos, pentru toți cei ce se ocupă cu ținerea și creșterea animalelor de pe lângă casă.

A lăuda și a recomanda în chip deosebit o astfel de carte, credem că nici nu mai e de lipsă. Aproape nici nu se poate închipui casă plugărească fără dânsa! Se va cere dela *Librăria Seminarială, Blaj* și dela oricare librărie românească din toată țara. *Prețul 5 Lei.*

Petru Pușcaș, cantor, Cluj. Scrisoarea de convocare a cantorilor din protopopiatul Clujului pe ziua de 18 Februarie, ne-a sosit prea târziu. Astfel nu s'a mai putut publica.

Am primit, în cursul săptămânii trecute, câte 45 lei, dela următorii: Barb Ioan, Diosan Ioan I. Iov, Petru Rus, George Handaric, Mihai Țepeș, Mărza Crăciun. Antrădean Vasile, Nifon Husariu, Vasile Bărlancia, Anton Fărcaș.

Câte 90 lei am primit dela următorii: Vancu Ioan, Turcu Iosif, Pânzariu Nicolae, Mera Petru, Bălan Ioan, Lascu Valeriu, Crăciun Vasile, Pop Ioan Chira, George Pop, Sighet Nicolae, Costin Iacob lui Alexă, Petrea M. Antonică, Oroian Augustin, Voaides Gavril, Maior V. Popa, Z. Mihailă, Sabău Ioan, Casa Culturală Petea, Danciu Vasile.

Câte 180 lei: Pușcaș Ioan, Pologea Nicolae, Moldovan Ioan, Stan Tiberiu, Huzău George, Alda Vasile, Chețian Ioan, Pereș Dumitru, Pinteș Simion, Anca Gerasim, Boier Artemin, Gavriș Vasile, Popa Vasiliică, Scurt Gligor, Bica Vasile.

Alte sume am mai primit: Pavel George 360; Groșorean George 400; Pop Ion 340; Aurel Cerghidean 300; Costea Ion 100; Mihai Zolog 40; Vasile Groșorean 135; Petraș Axente 257; Ignat Ioan Zmeu 87; Hurghiș Marian 200; Livia Laslo 135; Vasile Fufezan 360; Treistar Ioan 200; Nicolae Todoran 1260; Maier Iosif 220; Neamțu Emilia 165; Neteu Gavrilă 590; Victor Tihocan 30; Boanța Geoge 100.

Emanoil Crațu. Am primit Lei 225 în 14 Ian 1929; Lei 45 pe 1928 iar 180 Lei pe 1929. Pentru David Toma trimitem foaia din 15 Feb. 1929.

Aurel Tocașu. Am primit Lei 85 restanță pe 1928. Nicolae Balea lui Lica. Cei 80 Lei de cari ne întrebați i-am primit și foaia Vă merge din 1 Ian. 1929. Numerile ce nu le-ați primit, le trimitem.

Suciu Teodor I. Toma. Am primit 200 Lei în 22 Nov. 1928, din cari am trecut pe 1927 Lei 75, pe 1928 Lei 125. Mai aveți de plătit pe 1928 încă 55 Lei.

Teodor Soproni. Am primit 160 Lei; abonamentul plătit pe 1928.

Boncia Gherasim. Am primit 100 Lei, din cari 90 pe 1928, iar 10 pe 1929.

Turjan Ioan. Am primit 90 Lei pe 1929.

Constantin. Cădea. Am primit 173 Lei în 5 Dec. 1928 pe 1928.

Aron Marina I. Nicolae. Am primit 200 Lei. Mai aveți de plătit pe 1928 încă 17 Lei.

Ioan Găinar I. George. Am primit Lei 180 abonamentul pe 1929.

Timiș Filip. Am primit 540 Lei.

Ioan Moldovan. Am primit 180 Lei. Lei 90 pe 1928, iar 90 Lei pe 1929.

Pologea Nicolae. Am primit 180 Lei abonament pe 1929.

Milășean Ioan I. Lazar, foaia v'o trimitem regulat din 15 Ian. 1929.

Handarie Toader. Noi v'a trimitem foaia regulat.

Dumitru Popa Iai Vasile. Am primit în 26 Nov. 1928 Lei 180 abonamentul pe 1928.

Ioșif Cîra. Am primit în 14 Ianuarie 1929 Lei 485, din cari Lei 125 pe 1926, Lei 150 pe 1927, iar pe 1928 Lei 180.

Dumitru Raca. Am primit în 14 Ian. 1929 Lei 180, din cari am trecut restanța pe 1927 Lei 20, iar 160 Lei pe 1928. Mai aveți de plătit pe 1928 încă 20 Lei.

Ioan Boboșiu. Am primit 225 Lei în 19 Ian. 1929, din cari 180 Lei în abonamentul Dr. pe 1929, iar 45 Lei pentru Surd Grigore Foaia o trimitem din 1 Febr. 1929.

Miron Pop. Am primit 90 Lei, restanța pe 1928 Adresa am schimbat-o.

Valeriu Beșu. Am primit 200 Lei, din cari am trecut pe 1927 restanța de 60 Lei, iar pe 1928 Lei 120. Mai aveți de plătit pe 1928 Lei 60.

Simion Marcu. Cei 360 Lei pentru Dionisiu Dreghicîu și Ioșif Bela i-am primit. Foaia merge, începând cu 1 Febr. 1929.

Arsente Bălaș. Am primit 500 Lei. Mai aveți de plătit pe 1927 Lei 85, iar pe 1928 Lei 180. Total Lei 265.

Redactor: IULIU MAIOR.

No. 1035/1928.

Publicație de licitație.

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2888/1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Dr. Bela Daniel repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel pentru încasarea creanței de 2091 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Martie 1929 orele 3 p. m. la fața locului în com. Cergăul-mic, la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: Grâu în valoare de 30.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare, Dumbrăveni la 11 Februarie 1929.

NICULAE BACIU
portărel

(687) 1—1

No. 96—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1318—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului firma »Singer« repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel pentru încasarea creanței de 6100 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 11 Martie 1929 orele 8 a. m. la fața locului în comuna Blaj, la locuința urmăritei, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: o mașină de cusut »Singer« în valoare de 10.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 9 Februarie.

NICULAE BACIU
portărel

(686) 1—1

No. 818—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3131—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului F. A. Kauffmann, repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de — Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 11 Martie 1929 orele 9 a. m. la fața locului în com. Blaj la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: pian, bibliotecă, birou, dormeză și altele în valoare de 32300 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 9 Februarie 1929.

NICULAE BACIU
portărel

(685) 1—1

AVIZ

Coratoratul bisericii gr.-cat. din Roșia de Secaș voește a pregăti iconostasul pentru biserică, și prin prezenta invită pe doriitorii de a face acest iconostas, să se prezinte în comuna noastră spre așlua măsurile de lipsă fără a pretinde ceva spese dela curatorat.

George Burnet
prim coratore

(686) 2—2

Către Români din America

Rugăm pe frații noștri din America de Nord, cari cunosc pe Ioșif Petraș, născut în Șilea jud. Târnava mică și plecat în America de mulți ani, despre care ne poata Lucreția Hațegan măritată Ciulea nu mai știe nimica: să facă bine să ne scrie nouă la foaie, ce adresă are astăzi? Mai pe urmă avea adresa: *Newyork* Box 51-R. F. D. I Bound Brooch U. S. A. Cei ce știu ceva despre dânsul să scrie la adresa:

„Unirea Poporului“ Blaj,
România

(684) 1—2

La Firma »Acza«, depozit de mașini Blaj

fost „Sieger“

se vând mașini de cusut, biciclete și patefoane în rate lunare de 500 lei, plăci de patefoane dela 100 lei în sus, și tot felul de accesorii cu prețuri reduse.

Str. Timotei Cipariu

Cu stimă

KAUNTZ și LICA

(677) 3—4

Prăvălie nouă de fier în Blaj

Firma din Mediaș „Curtea de fier“ Wilhelm Oberth a deschis, în casa Sinberger din *piata »Inocențiu Micu Clain«*, o filială, și susține în totdeauna un magazin mare din toți articolii de fierărie.

Pentru plugari: pluguri, pluguri de săpat, stropitoare de vie, sape, coase, pompe, sârmă ghimpată și sârmă împletită.

Pentru zidiri: traverse, cement, hârtie de izolat zidurile, hârtie de coperit, ghips, trestie de stucatură, fierărie pentru zidiri, vopsele și sticlă.

Pentru industriași: Unelte de tot felul, fier, tinichea, oțeluri și cuie de sârmă.

Pentru gospodărie: vase emailate de tuci și de tinichea, cele mai fine tacâmuri, sobe, cupatoare pentru gătit, paturi, spălătoare, scaune, vane de scaldat, mașini de cusut, trăsuri pentru copii, biciclete, gramofone, plăci, radio și articole de sport.

Reprezentantul autorizat al firmei Ford: automobile lux și de povară, tractoare, toate articolile necesare pentru automobile, pneu, mobiloi, uleuri shell.

Principiile firmei noastre vechi și renumite: de a vinde numai mărfuri bune și cu prețuri solide și de a servi publicul cât se poate mai bine și mai cinstit, ne lasă a crede că întreprinderea noastră tină se va desvolta cât se poate de bine.

Sucursala „Curții de fier“ Wilhelm Oberth din Mediaș

în Blaj
Piața „Inocențiu Micu Clain“,
Casele Sinberger.

(679) 3—3